

ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್ ಅಲ್ಯೆಹಿಸ್ಲಾಮ್

“ಸಾಲಿಹ್ ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಕಣ್ಣನಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಸ್ಥಿರತೆ, ಅವನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ, ಗುಣ-ನಡತೆಯು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದೆ. ಅವನ ದೂರದಶ್ರೇಷ್ಠದಿಂದ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯವು ಲಾಭಾನ್ವಿತವಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅವನ ಯುಕ್ತಿ, ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದಾಗಿ ನಾವು ಇತರ ಸಮುದಾಯಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುವೆವು. ಇವನು ಮುಂದುವರಿದು ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಜೀವನದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನಮಗೆ ಇವನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಭರವಸೆಗಳಿವೆ.” ಇವು ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರ ಸಮುದಾಯದ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳಾಗಿದ್ದವು.

﴿ قَالُوا يَصْنَعُ كُلُّ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوا قَبْلَ هَذَا ﴾ ٦٢ ﴿ هود: ٦٢ ﴾

“ಅವರು, ‘ಈ ಸಾಲಿಹ್! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಹಳಷ್ಟನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವು’ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.” (ಪರಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 11: 62)

ಇದು ಚಿತ್ರದ ಒಂದು ಮಗ್ನಿಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಮಗ್ನಿಲು ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರನ್ನು ಅವರ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾದಿಯಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು ತಮ್ಮ ಜನರನ್ನು ಶಿಕ್ಷ, ಮೂರ್ಚಿಪೂರಜೆ, ಕೆಡುಕು, ಕ್ಷೋಭೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಏಕದೇವವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರ ಕುರಿತು ಅವರ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಏಕಾಪಕಿ ಬದಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಿಹ್ ಪರಧಭ್ರಷ್ಟರಾದರು, ಮತಿಭ್ರಾಂತರಾದರು ಮತ್ತು ಅವರ ನಿರಘರ್ಷಕ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಲಾರೆವು ಎಂದೆಲ್ಲ ಅವರು ಹೇಳಿತೋಡಿದರು.

﴿ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴾ ١٥٣ ﴿ الشುರಾء: ١٥٣ ﴾

“ಆಗ ಅವರು, ‘ನೀನು ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಮಾಟಬಾಧಿತ ವ್ಯಕ್ತಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿತೋಡಿದರು.” (ಪರಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 26: 153)

ಸಾಲಿಹ್ರ ಸಮುದಾಯವು ಸಮೂದ್ರ ಸಮುದಾಯ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇವರ ಪೂರ್ವಿಕರು ಪ್ರವಾದಿ ಹೂದ್(ಅ)ರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ದೇವಯಾತನೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರನ್ನು ‘ದ್ವಿತೀಯ ಆದ್’ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೂಡ ಪುರಾತನ ಅರಬ್ ಸಮುದಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ನಾಡು ತಬೂಕ್ ಮತ್ತು ಹಿಜಾರ್ಯಾನ ನಡುವೆ ಇರುವ ಹಿಜ್ರೆ ಎಂಬ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಮದಾಯಿನ್ ಸಾಲಿಹ್ ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಬರು ಅವರ ಕುರಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ತಬೂಕ್ ಯುದ್ದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಿಗಳ ಜರೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರ ಒಂಟಿಯು ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನೂ ಸೇದಿ ಕುಡಿಯುವುದರಿಂದ ತಡೆದಿದ್ದರು. ಸಹಾಯಿಗಳು ಆಗಿನ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆಸುಪಾಸಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡತೋಡಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು, “ಇದು ದೇವಯಾತನೆಗೆ ಈಡಾದ ಜನರ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸುತ್ತಾಡುವ ಪ್ರದೇಶವಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿರಿ. ಇದು ಅಳುವ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ.”

ಆದ್ ಸಮುದಾಯವು ಉನ್ನತವಾದ ಕಂಬಗಳನ್ನೊಂಡ ಕಟ್ಟಡಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದಂತೆಯೇ ಸಮೂದ್ರ ಸಮುದಾಯವೂ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಹೊರೆದು ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಜಂತಾ, ಎಲ್ಲೋರಾಗಳ ಗವಿಗಳಂತೆ ಈ ಜನರೂ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತಿ ಮನೆ ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಪಳೆಯುಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಇವರು ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಬಂಗಲೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿರುವ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ,

﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَلِحٌ أَلَا نَتَّقُونَ ﴾١٤٢ ﴿فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ ﴾١٤٣ ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنَّ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾١٤٥ ﴿أَتُرَكُونَ فِي مَا هَاهُنَا إِمْرَانِ ﴾١٤٦ ﴿فِي جَنَّتِ وَعُيُونِ ﴾١٤٧ ﴿وَرَزْوَعَ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هَضِيمٌ ﴾١٤٨ ﴿وَنَجْتُونَ مِنْ أَلْجَابَلِ بُيُوتًا فَرِيهِنَ ﴾١٤٩ ﴿الشِّعْرَاءُ : ١٤٢ - ١٤٩﴾

“ಅವರ ಸಹೋದರ ಸಾಲಿಹರು ಅವರೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸ್ತುರಿಸಿರಿ: ನೀವು ಭಯಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಭಯಪಡಿರಿ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿರಿ. ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಫಲವು ಸರ್ವಲೋಕಗಳ ಪಾಲಕ ಪ್ರಭುವಾದ ಅಲ್ಲಾಹನ ಬಳಿ ಇದೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಕಲ ವಸ್ತುಗಳ ಮಧ್ಯ ಹೀಗೆಯೇ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲಾಗುವುದೇ? ಈ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲೂ ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಹೊಲಗಳಲ್ಲೂ ರಸಭರಿತ ಗೊಂಚಲುಗಳಿರುವ ಖಿಜೂರದ ಶೋಟಗಳಲ್ಲೂ? (ಉಳಿದುಕೊಂಡಿರಲು ಬಿಡಲಾಗುವುದೇ?) ನೀವು ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಹೊರೆದು ಅವುಗಳೊಳಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿರು...” (ಪರ್ವತ ಕುರ್‌ಅನ್: 26: 142–149)

ಅಲ್ಲಾಹನು ದಯಪಾಲಿಸಿರುವ ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳ ಬೇಳಿಕೆಯೇನಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ, ಅವರು ಕೇವಲ ಅಲ್ಲಾಹನ ದಾಸ್ಯನುಸರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು; ಅವನಿಗೇ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಥಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶಪಿತ ಶೈತಾನನ ದುಷ್ಪೇರಣೆಯೇ! ಅವನು ಜನರನ್ನು ಪೂರ್ವಿಕರ ಆರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಮಿಥ್ಯಾರಾಧನೆಯ ಮೋಸದ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕೆಸಿದನು. ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಡಿಲ ಬಿಟ್ಟಷ್ಟು ಅವರು ತಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹಾರಾಧನೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳಲುಡಿದರು. ಸಂಪತ್ತಮೃದ್ಧಿಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಲೋಕಿಕ ಜೀವನದೆಡೆಗೆ ಆಕಷಿಕರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಪರಲೋಕದ ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಹಾರಣೆಯಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಲಕ್ಷ್ಯರಾದರು. ತತ್ತ್ವರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಡೀ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನವು ಅಶ್ಲೀಲತೆ, ದುರಾಚಾರ, ಅಕ್ರಮ-ದೌಜನ್ಯ ಮತ್ತು ಅನ್ವಾಯಿದಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೃದಯವಿತ್ತು, ಆದರೆ ನಿಜೀವ; ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ದೃಷ್ಟಿ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಕಿವಿಗಳಿದ್ದವು, ಆದರೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಲಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ರೂಪವು ಮಾನವರದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೃಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೇಳಾಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರ ಸತ್ಯಸಂದೇಶ

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪ್ರಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಗೇಡಿತನದಿಂದ ಹೊರ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು, “ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹ್ ನೀಡುತ್ತಾನೆ, ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದರ ಬದಲು ಅನ್ನರ ಗುಣಾನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ; ಈ ಎಲ್ಲ ಲೋಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ನೀವು ಇತರರನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಿ;

ಇದು ಶೀರ್ಜ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ತೋರೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಕರಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ದೇವತ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ. ಇದು ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಅಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ವರ್ತನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿಮ್ಮಿಂದ ತನ್ನ ಅನುಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಹಿಂಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಭಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನೆನಪಿಡಿರಿ. ಈ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಲೆಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕಾಗುವುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಿರಿ.”

ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿ ಸಮುದಾಯದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ತಾಳಿದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಜತೆಗೂಡಿದರು. ಇವರು ಸಮುದಾಯದ ದುರ್ಭಾಗ್ಯ ಮಂದಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅಧಿಕಾರ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಯೂ ಸಂಪತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿಯೂ. ಸಮುದಾಯದ ದೊಡ್ಡ ಕುಳಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರು ನಿರಾಕರಣೆಯ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಂದಲೂ ಸಾಲಿಹ್(ಅ) ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ ಜನರನ್ನು ಹಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ದುರ್ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಆ ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸಿಗಳೊಡನೆ, “ನೀವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಲಿಹ್ರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ್ದಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೊದೆನ್ನುತ್ತಾ, “ನಮಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ನಾವು ಅವರನ್ನು ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ನಂಬುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು, “ನಾವು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಲಿಹ್ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರುವ ಓವ್ರ ಮಾನವನೇ ತಾನೇ? ಅವನು ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿ ಹೇಗಾಗುವನು? ನಾವಂತೂ ಅವನನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಬಲ್ಲೆವು. ಅವನು ಮೊದಲು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಆದರೀಗ ಮಾಟಬಾಧಿತನಾಗಿ ಅಸಂಬಧ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಸುಳ್ಳಗಾರ ಮತ್ತು ಸ್ವಾಧೀಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನಾಗಲು ಬಿಯಸುತ್ತಾನೆ.”

ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರು ಬಹಳ ಕಾಲದ ತನಕ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜನರ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಿರೋಧದ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಸತ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೊನೆಗೆ ಸಮುದಾಯದ ಮಂದಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳತೋಡಿದರು, “ಓ ಸಾಲಿಹ್! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅನುಚರರಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಶುಭವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನವಾಗಿದ್ದಿರಿ.” ಸಾಲಿಹ್(ಅ) ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, “ಈ ನಿಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನವು ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದಾಗಿದೆ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಕಡೆಯಿಂದ ಪರಿಣೀತಿಸಲ್ಪದುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಜಸಿರಿ. ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪ ಪಟ್ಟಿ ಮರಳಿರಿ. ಅನ್ಯಥಾ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಣಾಮವು ಕೆಟ್ಟದಾಗುವುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಆತಂಕವಾಗುತ್ತಿದೆ.” ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಕಾಳಜಿ ತುಂಬಿದ ಈ ವಿವರಣೆ ಹಾಗೂ ಸಂದೇಶವು ಅದರ ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರ ಈ ಬೀಗ ಮುದ್ರೆ ಹಾಕಿದ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಯಾವುದೇ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣ ಮತ್ತು ಸಾಕ್ಷೀದಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹೀ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರೀತಿ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ನೈಜ ಹಿತಚಿಂತಕನನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಗತಿಯು ಅವರನ್ನು ಪವಾಡದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಡುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಿತು. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವು ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾದಿಯ ಮುಂದೆ ಪವಾಡದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟಾಗ್, ಈ ಪವಾಡವು ದೇವನಿಷ್ಠೆಯದ ದಾರಿಯ ಅಂತಿಮ ಪರದೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಾಮಿಸುವುದು ದೇವಚರ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಸಮುದಾಯವು ಪವಾಡದ ಬಳಿಕ ವಿಶ್ವಾಸ ತಾಳಿದರೆ ಸರಿ, ಅನ್ಯಥಾ ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ತೀರ್ಪನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಮಾನವನು ಮೂಲತಃ ಬುದ್ಧಿ, ವಿರೇಕ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವಿವೇಚನೆಯಿಳ್ಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವನು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯೇತಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬುದ್ಧಿ, ವಿರೇಕ, ಜ್ಞಾನಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಆಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಅವನ ಮುಂದೆ ಸತ್ಯವನ್ನು

ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಲಾರದು ಎಂದಾದರೆ ಅವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಂಬ ವಿಶೇಷಣಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರ್ಥ. ಅನುಭವಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಅರಿಯುವ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾನವನಿಗೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುತ್ತಾ ಮಾನವನ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸೃಷ್ಟಿಯಂಬ ಸಾಫನಮಾನವೇ ಅರ್ಥಹಿನವನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಸತ್ಯಪರತೆಯು ವಸ್ತುತಃ ಬುದ್ಧಿ, ವಿವೇಕದ ಉನ್ನತ ದರ್ಜೆಯಾಗಿದೆ. ದೇವಚರಿಂದಲೇ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದ ಗೌರವ ಪಡೆದ ಮಾನವನು ಈ ಉನ್ನತ ಸಾಫನದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದಾಗ, ತನಗಿಂತ ಕೆಳಸ್ತರದ ಸೃಷ್ಟಿಗಳ ಮುಂದೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗವರಗಲು ನಿರ್ಬಂಧಿತನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಪವಾಡದ ಪ್ರಕಟ

ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ಕೊಡವು ತುಂಬಿದಾಗ, ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗದ ಮಂದಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರನ್ನು ಸೋಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೇಳು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಪವಾಡದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರು ಅಲ್ಲಾಹನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, “ನನ್ನ ಪ್ರಭೂ! ನನ್ನ ಪ್ರವಾದಿತ್ವದ ಸಾಕ್ಷಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಜನಾಂಗದವರು ಪವಾಡದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು.” ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನು ಬೃಹತ್ ಬಂಡೆಯೋಂದರಿಂದ ಜೀವಂತ ಗಭಿರಣಿ ಹೆಣ್ಣಿಂಟಯೋಂದನ್ನು ಹೊರ ತಂದನು. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ದೇವಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟಿದೆ. ಸಮುದಾಯದ ಮಂದಿ ಹೇಳಿದರು,

﴿ مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا فَأُتِيْ بِعَايَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الْصَّادِقِينَ ﴾ ١٥٤ ﴿ الشِّعْرَاءُ : ١٥٤ - ١٥٥ ﴾

“ನೀನು ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಾನವನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೇನು? ನೀನು ಸತ್ಯವಂತನಾಗಿದ್ದರೆ ಪನಾದರೊಂದು ನಿದರ್ಶನವನ್ನು ತಾ.” ಆಗ ಸಾಲಿಹ್ ಹೇಳಿದರು, “ಇದೊಂದು ಒಂಟೆ. ಒಂದು ದಿನ ನೀರು ಕುಡಿಯುವ ಹಕ್ಕು ಇದಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ನೀರು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ನಿಮಗೆ. ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಕೊಳಬೇಡಿರಿ. ಅನ್ಯಧಾ ಒಂದು ಮಹಾ ದಿನದ ಯಾತನೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎರಗುವುದು.” (ಪವಿತ್ರ ಸುರೋಽನಾ: 26: 154–156)

ಅಲ್ಲಾಹನು ಸಮುದಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯಂತೆ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದರೊಂದಿಗೇ ಒಂದು ದಿನ ಒಂಟೆಯು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ದಿನವು ಜನರಿಗೆ ನೀರು ತೆಗೆಯಲು ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ಎಂಬ ಶರ್ತವನ್ನೂ ವಿಧಿಸಿದನು. ತಫ್ತಿರೋಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವರಗಳಿಂದ, ಈ ಒಂಟೆಯು ತನ್ನ ಪಾಳಿಯ ದಿನ ಬಾವಿಯ ಎಲ್ಲ ನೀರನ್ನೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಸಮುದಾಯದ ಹಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಒಂಟೆಯು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಮೇಯುವುದು, ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಬಾರದು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಾರದು; ಅನ್ಯಧಾ ದೇವಯಾತನೆ ಎರಗುವುದು ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಶರ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪವಾಡವು ಪ್ರಕಟವಾದ ಬಳಿಕ ಸಮುದಾಯದ ಒಂದು ಭಾಗವು ಸತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ನಿಷೇಧವನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು.

ಸಮುದಾಯದ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು

ಒಂದು ಕಾಲದ ತನಕ ಸಮುದಾಯದ ಮಂದಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಈ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ದೇವಯಾತನೆಯ ಭಯದಿಂದ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು; ಶರ್ತಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ನಿಷೇಧ ಮತ್ತು ಹತವು ವಿದೋಹವೆಸಗಲು ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಸಂಚು ರೂಪಿಸತೊಡಗಿದರು ಮತ್ತು ಒಂಟೆಯನ್ನು ದಾರಿಯಿಂದ ಸರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದಾದರು. ಆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು

ಮಂದಿ ಕ್ಷೋಭಕ್ಷೋರರ ಸರದಾರಿದ್ದರು, ಅವರೇ ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಸಂಕು ರೂಪಿಸಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪೈಕಿ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕಡಿಗೇಡಿಯು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟನೆಂದು ದೇವಗ್ರಂಥದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

﴿ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ يَسْعَهُ رَهْطٌ يُفْسِدُونَ كِنْدِلَهُورٍ ﴾ ﴿النمل: ٤٨﴾

“ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಗುಂಪಿನವರಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾಡಿನೊಳಗೆ ಗೊಂದಲ ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಯಾವ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಅನ್: 27: 48)

ಅವರು ಸೇರಿ ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಇಡೀ ಸಮುದಾಯದ ಜನರನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದರು.

ಮಾನವರ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಒಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜನರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ನೇತೃತ್ವವಹಿಸುವ ವರ್ಗವಿರುತ್ತದೆ; ಇನ್ನೊಂದು ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಜನರ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುವ ಜನಾಂಗವಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೇತೃತ್ವವು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರು ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿ ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ಅವರ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನಲ್ಲಿ ಶಾಮೀಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಮೇಲೆ ಹೇರಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಯಾತನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೇ ಅಹಂಕಾರಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗದ ಆ ಒಂಭತ್ತು ಮಂದಿಯನ್ನು ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ತಮ್ಮ ಸರದಾರರನ್ನಾಗಿ ಅಂಗಿಕರಿಸಿತ್ತು. ಆ ಸರದಾರರು ಕೈಗೊಂಡ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗದ ಅನುಮೋದನೆಯಿತ್ತು. ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗಿ ದೇವಗ್ರಂಥವು ಇದನ್ನು ಈ ಪದಗಳಿಂದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದೆ,

﴿ فَعَرَوْا أَنَّاقَةَ وَعَكَتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَصْرِلُحُ أَئِنَّا إِنْ كُنَّا مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ ﴿الأعراف: ٧٧﴾

“ತರುವಾಯ ಅವರು ಆ ಹೆಣ್ಣಾಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರಭುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನಡೆದರು. ಬಳಿಕ ಸಾಲಿಹ್‌ರೊಡನೆ, ‘ನೀವು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಲ್ಲಾಗಿರುವಿರಾದರೆ, ನೀವು ನಮಗೆ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಯಾತನೆಯನ್ನು ತನ್ನಿರ್ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು.’” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಅನ್: 7: 77)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ,

﴿ كَذَّبُتْ ثَمُودٌ بِطَغَوْنَهَا ﴿١١﴾ إِذَا أَنْبَثَتْ أَشْقَانَهَا ﴿١٢﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ﴿١٣﴾

﴿ فَكَذَّبُوهُ فَعَرَوْهَا فَدَمَدَمَ عَلَيْهِمْ رَبِّهِمْ بِذَنِّهِمْ فَسَوَّنَهَا ﴿١٤﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَهَا ﴿١٥﴾ ﴿الشمس: ١١-١٥﴾

“ಸಮೂದರು ತಮ್ಮ ವಿದೋಹದಿಂದಾಗಿ ಸುಳಾಗಿಸಿದರು. ಆ ಜನಾಂಗದ ಅತ್ಯಂತ ದುಷ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೆರಳಿ ಎದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು ಆ ಜನರೊಡನೆ, ‘ಜಾಗ್ರತೆ! ಅಲ್ಲಾಹನ ಒಂಟೆಯನ್ನು (ಮುಟ್ಟಬೇಡಿರಿ) ಮತ್ತು ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದನ್ನು (ತಡೆಯಬೇಡಿರಿ)’ ಎಂದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಿಂದು ಸಾರಿದರು ಮತ್ತು ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ಅವರ ಪಾಪದ ಫಲವಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಭು ಅವರ ಮೇಲೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮಣ್ಣಗೂಡಿಸುವಂತಹ ವಿಪತ್ತನ್ನು

ಎರಗಿಸಿದನು ಮತ್ತು ಅವನಿಗೆ (ತನ್ನ ಈ ಕೃತ್ಯದ) ಯಾವುದೇ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮದ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 91: 11-15)

ಒಂಟೆಯ ಕೊಲೆ ಮತ್ತು ದೇವಯಾತನೆ

ಕೊನೆಗೆ ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗವು ನಿರ್ಧರಿತ ಶರ್ತಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾದ ಹೆಣ್ಣಾಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದರು. ಆ ಹೆಣ್ಣಾಂಟೆಯ ಜೀವನದೊಂದಿಗೇ ಅವರ ಜೀವನವೂ ಹೋಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇವಯಾತನೆಯು ಎರಗಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ಘಟನೆಯ ಬಳಿಕ ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರವರು ಜನರೊಡನೆ, “ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನಿಮಗೆ ಸಿಗುವುದು. ಆ ಬಳಿಕ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಾಹನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಎರವಾಗಲಿರುವಿರಿ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

﴿فَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ﴾
٦٥ هود:

“ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಾಕಿದರು. ಆಗ ಸಾಲಿಹ್‌ರು ಅವರಿಗೆ, ‘ನೀವಿನ್ನು ಬರೇ ಮೂರು ದಿನಗಳ ತನಕ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಖೋಪಭೋಗಣೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸಿರಿ’ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 11: 65)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಆ ವಿದ್ರೋಹಿಗಳು ಕೇವಲ ಒಂಟೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಕಾಲದ ಪ್ರವಾದಿಯನ್ನೇ ವಧಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಉಲ್ಲೇಖಗೊಂಡಿದೆ,

﴿قَالُوا نَقَاسَمُوا بِاللَّهِ نَبِيَّتَهُ، وَأَهْلَهُ، ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيهِ، مَا شَهَدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ، وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴾
٤٩ النمل:

“ನಾವು ಸಾಲಿಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಮನೆಯವರ ಮೇಲೆ ನಿಶಾಕ್ರಮಣಗ್ರೇದು ಕೊಲ್ಲುವೆಂದು ದೇವನಾಳೆ ಹಾಕಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ. ಅನಂತರ ಅವನ ಆಶ್ರಯದಾತನೊಡನೆ ಆ ಕುಟುಂಬವು ನಾಶಗೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವಿರಲೇ ಇಲ್ಲ, ನಾವು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳೋಣ.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 27: 49)

ಒಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಅವರ ಉದ್ದೇಶವು ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ) ಮತ್ತುವರ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಕೊಲೆಗ್ರೈಯವುದು ಹಾಗೂ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾಗಿತ್ತು. ಅತ್ತ ಅವರು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಇತ್ತ ಅಲ್ಲಾಹನ ಯೋಜನೆಯು ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಿರ್ಧರಿತ ಸಮಯವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಭಾರೀ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರೂ ನಿಜೀವಿಗಳಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಾಹ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

﴿فَأَخَذَهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ﴾٨٣ الحجر:

“ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಪ್ರಚಂಡ ಸ್ಮಾರ್ಟವು ಬಂದರೆಗಿತು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 15: 83)

ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ಹೀಗೆನ್ನಲಾಗಿದೆ,

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَجَدَهُ فَكَانُوا كَهْشِيمٍ الْمُحْظَرِ ﴾٣١ القمر:

“ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಒಂದೇ ಫನ ಸ್ಮಾರ್ಟವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು ಮತ್ತು ಅವರು ಹಟ್ಟಿಯವರು ತುಳಿದ ಕಸದಂತೆ ಹೋಟ್ಟಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು.” (ಪವಿತ್ರ ಕುರ್‌ಆನ್: 54: 31)

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಬಲವಾದ ಭೂಕಂಪವುಂಟಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದರದೇ ಶಬ್ದದಿಂದಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಸತ್ತು ಬಿಡ್ಡರು ಎಂಬುದು ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗದ ಪಳೆಯೆಂಜಿನೀಯರು ನೋಡುವಾಗ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕೊರೆದು ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ತುಳಿದು ಒಡೆದಂತೆ ತೋರುತ್ತವೆ. ಒಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀವ್ರವಾದ ಶಬ್ದ. ಸಿಡಿಲು ಅಥವಾ ಘನಸೋಣವು ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ತೆಕ್ಕೆಗಳೆಯಿತು ಹಾಗೂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕ್ಷಣಾಧರದಲ್ಲಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದರು. ಪ್ರವಿಶ್ತ ಕುರ್ತಾನ್ ಅವರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಜಿತ್ತಿಸಿದೆ: ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಜನವಾಸವಿತ್ತು ಎಂದು ಅನಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಶೂನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ನಿಶಾಂತತೆಯ ಆವರಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನು ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಪ್ರವಾದಿ ಸಾಲಿಹ್(ಅ)ರನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿರಿಸಿದ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗವು ನಿನಾಕ ಮಗೊಂಡಿತು.

ಕೆಲವು ವಾಸ್ತವಿಕತೆಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

- ◆ **ಗತ ಜನಾಂಗಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯದವರು ಸ್ವಯಂ ಒಂದು ಪಾಠವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.**
- ◆ **ಸಮೂದ್ರ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನು ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದನು.** ಅದರೊಂದಿಗೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಕರುಣೆಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಅನುಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಕೃತಫ್ಫೂತೆ ತೋರಿದರು ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೇ ನಿರಾಕರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರು.
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರವಾದಿಯ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಹನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.** ಅವರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಂದರೆ, ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನೇ ವಿರೋಧಿಸಿದಂತೆ.
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹ್ ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರವಾದಿಯೇ ವಿಜಯಿಯಾಗುವರು ಎಂದು ಅಲ್ಲಾಹನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದಾನೆ.** ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕಿಳಿಯುವವರು ನಾಶವಾಗಿಯೇ ತೀರುವರು.
- ◆ **ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಗುಂಪು ತಪ್ಪೆಸಿದರೆ ಹಾಗೂ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ, ಆ ಇಡೀ ಜನಾಂಗವೇ ಅವರ ಅಪರಾಧಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ಭಾಗೀದಾರವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು.**
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹನು ಶಿಕ್ಷೇಗೀಡಾದ ಜನಾಂಗಗಳ ಪಳೆಯೆಂಜಿನೀಯರಿಸಿರುವುದು ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಹಾರದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಕ್ಕಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅವುಗಳಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿದೆ.** ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾನವನು ತನ್ನ ಅಂತ್ಯದ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿತನಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಾಹನಿಂದ ಕ್ಷಮೆ ಯಾಜಿಸಬೇಕು.
- ◆ **ಅಲ್ಲಾಹನ ಧರ್ಮದ ವಕ್ತಾರನು ಎಂತಹ ಕರಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶನೋ ಹತಾಶನೋ ಆಗಲಾರನು.** ಅವನ ಶಕ್ತಿಯ ಮೂಲ ಸೆಲೆಯು ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಅಲ್ಲಾಹನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ.

* * * *